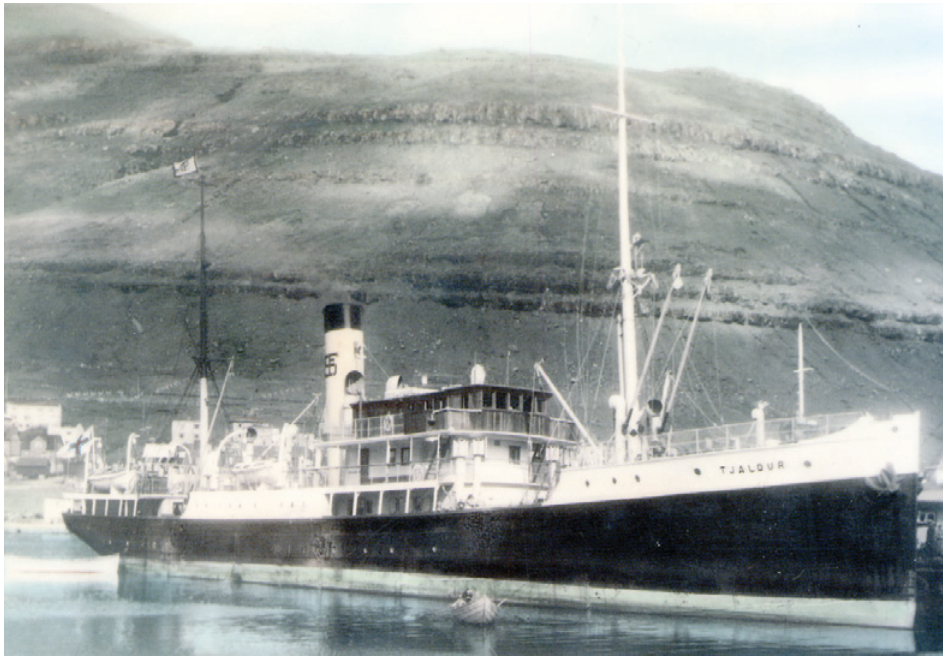

Tjaldrið

Hendan myndin av Tjaldrinum varð tikin ein mánað fyrri, at vanlukkan hendi

Eitt bragd

Ein maður sjólátst. Annars eydnaðist at fáa alla manningina og øll ferðafólkini umborð á bjargingarbatarnar.

Tá ið øll vóru komin í bátarnar, vildi ein av manningini sleppa umborð aftur at seta línu á floytuna, so teir frá bátunum kundu toga í floytuna. Skiparanum dámdi einki, men gav seg. Maðurin fekk boð um at skunda sær, men tað gekk ein góð løta, til hann kom av Tjaldrinum. Hann hevði verið og lempað kol fyrri at fáa damp, sum skuldi til fyrri at fáa damp til floytuna.

- Tað var djarvt og væl gjørt, tí annars hevði verið torført at funnið bjargingarbatarnar í tí nógva mjørkanum, sigur Heri Andreassen.

Bátarnir lógu við Tjaldrið, til tað sakk triggjar tímar seinni.

Fá fólk avhoyrd

Í annars væl skrivaðu dagbókini hjá Thorshavn stendur ikki eitt orð um hendingina.

Heri Andreassen heldur tað eisini vera løgið, at so fá fólk vóru avhoyrd í sjóforhoyrinum. Eingin av Thorshavn og gamla Smyrli, sum komu á staðið suttu fyrri, at Tjaldrið sakk.

Heri Andreassen er sannførdur um, at hann ein dag fer at finna Tjaldrið. Tað má

vera har onkrastaðni. Hann heldur, tað hevði verið stuttligt at fingið klokkuna og floytuna upp, men nú er lógarforboð móti at taka nakað av einum skipsvraki. Tað má hann so til at samráðast við myndugleikarnar um.

Siðsøga

- Tað eru fyrst og fremst siðsøguligar orsøkir til, at eg vil finna Tjaldrið. Tjaldrið er brikkurin, sum vantar í

søguni hjá Skipafelagnum. Tjaldrið hevði so ómetaliga stóran týdning fyrri landið, og var týdningarmiklari fyrri Føroyar tá, enn Norrøna er tað í dag, sigur Heri Andreassen.

Hann vil eisini hava søguna at vakna aftur, so fólk verða meira tilvitandi um, hvussu farleiðirnar hava verið fyrr.

Rendi á land í greytasvørtum mjørka

Tað var hósmorgunin 27. juni 1946, at Tjaldrið hjá Skipafelagnum Føroyar rendi á Mjóvanes og sakk. Tjaldrið var á veg til Klaksvíkar.

Skipið hevði verið í Suðuroynni, og ætlanin var at fara av Havnini henda morgun klokkan fimm. Men tað var nógur mjørki, at ikki sást fram fyrri stavn, men so lætti eitt sindur í, og skiparin Erik Mohr avgjórði at leggja frá landi.

Løtu seinni var aftur greytasvart, floytan varð brúkt alla tíðina, og afturljóðið frá floytuni gjórði av, nær snarast skuldi út frá landi.

Men við Mjóvanes lumpaði floytan skiparan. Afturljóðið var veikari, enn hann hevði væntað, og Tjaldrið rendi á ein flúr á Mjóvanesi.

Tjaldrið fór av aftur, men hol var komið á bógvin, so skipið tók nógvan sjógv inn.

Har var einki at gera enn at seta bátarnar út og fáa manningina og

ferðafólkini í bátarnar. Tað gekk ikki væl, og í tí arbeiðinum hendi vanlukkan, at ein maður fór fyrri borð og sást ikki aftur.

Maðurin var Johan Petur Hentze á Tvøroyri.

Tað var ein stórus missur fyrri Skipafelagið Føroyar, at Tjaldrið fórst. Men missurin var eisini stórus fyrri landið, tí Tjaldrið var nakað serligt, og ikki bar til at finna annað skip í staðin beinanvegin.

Tjaldrið varð smíðað í 1916 á Kjöbenhavns Flydedok og Skibsværft og var 1130,06 BRT.

Tað gekk 12,8 míl og tók 135 ferðafólk.

Tjaldrið varð upprunliga smíðað til eitt russiskt felag fyrri at sigla til Vesturindisku oyggjarnar, men ØK yvirtók tað, tá ið tað var liðugt smíðað. Skipið fekk navnið St. Thomas. Næsti eigarin doypti skipið Baltannic, og í 1925 keypti Skipafelagið Føroyar skipið og doypti tað Tjaldur.

Skannarin sær eitt fyra hundrað metra breitt øki í senn. Hesa myndina hevur hann við skannaranum tikið av Havnarvág

onkrari kahútt á Tjaldrinum.

Ein kona hevði eitt pinkubarn við, og mamma og barn endaðu í hvør sínum bjargingarbáti.

Ein kona, sum skuldi flyta, hevði alt sítt innbúgv umborð, og tað fór alt niður við Tjaldrinum.

Ein spildurnýggjur Singer bilur, sum stóð á dekkinum, fór sama veg.